
L. dz. 044/KIOP/Wych/2012

Grudziądz, dnia 14 czerwca 2012 roku.

DO RĄK WŁASNYCH:

Pan Bronisław KOMOROWSKI

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

fax: 22 69 522 38

Dot.: wniesienia Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych do BUMAR Sp. z o.o.

Wzywamy Pana, jako Zwierzchnika Sił Zbrojnych RP, o podjęcie niezwłocznych działań w celu wstrzymania ponownie wszczętych przez Ministerstwo Skarbu Państwa (MSP) procedur wniesienia Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (WPRP) do Bumar Sp. z o.o., wbrew zapisom dokumentu „Plan Prywatyzacji na lata 2012-2013” przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 27.03.2012 r., przygotowanego przez to samo ministerstwo, tj. MSP, w którym wskazuje prywatyzację branżową dla tych przedsiębiorstw, której rozpoczęcie planuje się w 2012 r.

Ten oczywisty brak konsekwencji w działaniu Ministra Skarbu Państwa stanowić ma koło ratunkowe dla Bumar Sp. z o.o., której zła sytuacja ekonomiczna, rynkowa i produktowa jest powszechnie znana z publicznych wypowiedzi przedstawicieli Rządu RP, Członków Zarządu Bumar Sp. z o.o. oraz licznie publikowanych informacji.

Jak wielkie znaczenie dla Grupy Bumar ma wniesienie potencjału ekonomicznego WPRP świadczy fakt, iż w przedstawianych założeniach do Rady Ministrów wynik finansowy netto Bumar, po skonsolidowaniu przychodów z udziałem WPRP, wzrośnie ponad 3-krotnie w stosunku do stanu aktualnego. Fakt ten stanowi koronny argument Ministra SP o wniesieniu WPRP do Bumar. Jest to paradoksem ekonomiczno-biznesowym tej operacji, bowiem w funkcjonujących łącznie 50 spółkach Grupy Bumar zatrudnionych jest 9 400 pracowników w 26 przedsiębiorstwach produkcyjnych tj. ponad 3-krotnie więcej niż w przewidzianych do wniesienia 10 spółkach wojskowych przedsiębiorstw. **Pomimo tych relacji WPRP mają stanowić trampolinę finansową dla Bumar dla 3-krotnego zwiększenia zysku.**

Wniesienie WPRP do Grupy Bumar nie ma merytorycznego uzasadnienia dla interesu Sił Zbrojnych RP, a wręcz przeciwnie stanowi dla niego zagrożenie, gdyż prowadzi do likwidacji możliwości remontowo-modernizacyjnych sprzętu wojskowego, realizowanych wyłącznie przez WPRP, nadzorowane przez MON, które dotychczas z sukcesem wypełniają tę misję, do której je powołano, zapewniając gotowość techniczno-bojową Sił Zbrojnych. Natomiast w wyniku wniesienia WPRP do Bumar potencjał ten ulegnie rozproszeniu, dezintegracji i zostanie bezpowrotnie ztracony, mimo jego najważniejszej misji przy realizacji Programu Mobilizacji Gospodarki w przypadku zagrożenia.

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

Pragniemy zwrócić uwagę na fakt wskazania powyższych zagrożeń już wcześniej, w przyjętym w dniu 30 czerwca 2011 roku Dezyderacie Sejmowej Komisji ON oraz przyjętym w dniu 02 sierpnia 2011 roku Dezyderacie Senackiej Komisji ON, doprowadzając do wstrzymania realizacji „Strategii 2012” w części dotyczącej WPRP w celu opracowania nowych rozwiązań dotyczących m.in. utworzenia osobnej grupy kapitałowej WPRP, co zostało wypracowane na konferencji naukowej w Wojskowym Instytucie Techniki Lotniczej z inicjatywy strony społecznej i Polskiego Lobby Przemysłowego.

Podnieść przy tym należy dodatkowy aspekt w powyższej sprawie, polegający na fakcie zatrudnienia od 01.06.2012 roku Pana Marcina IDZIKA na stanowisku Wiceprezesa Zarządu ds. Sprzedaży i Zakupów Bumar Sp. z o.o., natychmiast po jego odejściu z dniem 31.05.2012 roku ze stanowiska Podsekretarza Stanu w MON ds. Uzbrojenia i Modernizacji.

Pan Marcin IDZIK jako Podsekretarz Stanu w MON ds. Uzbrojenia i Modernizacji - Krajowy Dyrektor ds. Uzbrojenia i jednocześnie Przewodniczący Rady Uzbrojenia - organu doradczego Ministra Obrony Narodowej, nie tylko, że posiadał pełną wiedzę, ale miał zasadniczy wpływ, w szczególności na:

1. wypracowywanie opinii w sprawach:
 - a. sposobów realizacji Wymagań Operacyjnych przez:
 - zakupy Uzbrojenia i Sprzętu Wojskowego, zwanego dalej „UiSW”,
 - uruchomienie w kraju prac rozwojowych,
 - b. ustanawiania, w zakresie modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, programów wieloletnich, o których mowa w art. 136 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.¹⁾),
 - c. uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w międzynarodowych programach naukowo-badawczych i rozwojowych w obszarze techniki oraz technologii,
 - d. programów strategicznych i zadań, o których mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616),
 - e. wycofywania UiSW z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - f. wzmacniania potencjału przemysłu obronnego,
 - g. głównych kierunków w obszarze offsetu bezpośredniego;
2. ocena i rekomendacja:
 - a. projektów zdefiniowanych Wymagań Operacyjnych w celu określenia ich priorytetów realizacyjnych (przedkładanych przez Szefa Zarządu Planowania Strategicznego — P5 Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, przed ich zatwierdzeniem przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego),
 - b. kierunków badań naukowych i prac rozwojowych w kraju w obszarze techniki i technologii na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c. ustanawiania i realizacji programów uzbrojenia w kontekście ustanawiania i realizacji programów operacyjnych;
 - d. wyników realizowanych na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej prac rozwojowych;
3. przedstawianie opinii, ocen, wniosków i zaleceń w sprawach określonych w odrębnych przepisach.

Ponadto Pan Marcin IDZIK, jako Podsekretarz Stanu w MON ds. Uzbrojenia i Modernizacji, realizując nadzór właścicielski i wypełniając funkcję Walnego Zgromadzenia we wszystkich WPRP, posiadał najszerszą z możliwych, kompletną wiedzę o tych spółkach (m.in. finanse, plany strategiczne, plany dotyczące nowych wyrobów, rynków zbytu, kooperantów, prac badawczo-rozwojowych), które dotychczas w wielu obszarach

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.
e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

